

Petit recull de citacions de poesia catalana al voltant dels conceptes de *retorn* i *llunyania*.

~.~

~.~

Llir entre cards fins a veure la porta
de mos delits sobirans son vengut:
no hi he tocat, ans me'n torn com a mut,
e per tornar ja trob la via torta.

Ausiàs MARCH

(Cant XLI ~ Tornada (9), 1430-40?)

~.~

I si ta poesia no pot tant,
si no em pots tornar al món, calla i acaba.

Joan MARAGALL

(«Enllà», Barcelona: L'Avenç, 1906)

~.~

Perquè has vingut ara torno a estimar:
diré el teu nom

i el cantarà l'alosa.

Joan SALVAT PAPASSEIT

(«El poema de la rosa als llavis», Barcelona: Llibreria Nacional Catalana, 1923)

~.~

Torno a sentir els teus passos allà lluny, en la llum.

En mesuro, amb el to i el ritme, la distància.

Màrius TORRES

(«Presència», Barcelona, 1938)

~.~

¿On tornem, que no fos naixença?

Vivim de mort, i no ens és grat;

morim d'amor, i no s'hi pensa.

Carles RIBA

(«Salvatge cor», Barcelona: Óssa Menor, 1952)

~.~

Però qui lluny del tros nadiu s'enllara,

com pervindria a un absolut retorn?

Poc toparà sa juvenesa encara,

tota dringant, bornejadora al born.

Josep CARNER

(«Llunyania», Santiago de Xile: El Pi de les tres branques, 1952)

~.~

Et perdràs pel camí

que no té mai tornada.

Salvador ESPRIU

(«El caminant i el mur», Barcelona: Óssa Menor, 1954)

~.~

Cercaràs a la terra no sabràs què, la vida,

això tan senzill que ens hem trobat als braços,
aqueixa cosa vaga de la qual només sabem el nom,
i que ens duu cap a tot sense retorn possible
Marià VILLANGÓMEZ
(«Els béns incompatibles», Reus: Torrell de Reus, 1954)

~.~

Sóc més lluny que estimar-te.
Gabriel FERRATER
(«Les dones i els dies», Barcelona: Edicions 62, 1968)

~.~

Si hi ha camí per anar-hi,
no en trobaràs per tornar.
Jaume VIDAL ALCOVER
(«L'amor de les tres taronges», Rondalles mallorquines, Mallorca: Moll, 1975)

~.~

~.~

Tornar: remor d'espills, aspre desert.
No vull, temps clivellat, brut de records.

Josep PIERA

(«Renou: la pluja ascla els estels. Renou», València: Tres i Quatre, 1976)

~.~

Com un sac ple de pedres i de pluja
camine, vaig i vinc, i mai no torne:
em perd enlloc i després no m'hi trobe.

Vicent Andrés ESTELLÉS

(«Quaderns de la derrota», València: 3i4, 1980)

~.~

Feliç qui sap

anar a la mar i tornar

per dir-te, tan sols, que t'estima.

Marta PESSARRODONA

(«A favor meu, nostre», Barcelona: Lasal Edicions de les Dones, 1981)

~.~

Si vols ser un home,
no tens permís per a pensar que hi vas néixer.
No vas néixer home, però hi has de tornar.

Blai BONET

(«El poder i la verdor», Mallorca: Guaret, 1981)

~.~

Ma quietud per sempre més fugint-te
m'allunyaré de mi fins al retorn.

Eduard J. VERGER

(«Com si morís», València: Gregal Llibres, 1986)

~.~

Però mai, ho sents?, mai de la vida
que dones a tornar,

no podràs saber, ni que poguessis,
què serà de Tu si jo no torno!

Màrius SAMPERE

(«Llibre de les inauguracions», Barcelona: Columna, 1986)

~.~

T'he estimat
amb massa
paraules.

Voldria
poder tornar
a estimar-te
amb una
sola paraula.

Montserrat ABELLÓ

(«El blat del temps», Barcelona: Columna, 1986)

~.~

Que amunt s'estira
la teva llunyania.

Tenia gotes
i espurnes per pujar-te.
Descalç, el cor se'm cansa.

Felícia FUSTER

(«Aquelles cordes del vent», Barcelona: Proa, 1987)

~.~

I és difícil tornar
quan el punt de partença
el sabem sols un trau
voraç i lluny
que, perenne, interroga.

Marc GRANELL

(«Fira desolada», Barcelona: Columna, 1991)

~.~

Un nom més incert tindria aquest desig,
joc, claredat, no dubte en lletra d'arbres,
enigma als quatre vents sense repós
si per res sospirava mentre torna.

Isidre MARTÍNEZ I MARZO
(«Camí de tornada», València: Bromera, 1992)

~.~

I aquest intens
fred dolcíssim que desvetlla
la vella ànima de l'os,
d'on ve, per quin camí
desert s'allunya i no retorna?

Andreu VIDAL
(«L'animal que no existeix», Barcelona: Proa, 1993)

~.~

~.~

res no és etern ni res no torna
a ser el que fou quan l'estiu ho era
Marc GRANELL

(«Matèria d'ombra», Barcelona: Café Central, Poètiques núm. 13, 1999)

~.~

Espai i temps: miratges.

Igual camí t'espera

també quan tornes.

Enric SÒRIA

(«L'instant etern», Barcelona: Proa, 1999)

~.~

La mira i veu tot allò que ha tingut,

que pot tornar a tenir, i ara no té.

I aquest "ara" és l'espai

on el goig i el dolor són a l'aguait.

Feliu FORMOSA

(«Cap claredat no dorm», Lleida: Pagès, 2001)

~.~

La foscor dóna cobri a l'averany més fosc.

Camí d'enlloc, de tornada d'enlloc

t'estimo, exiliada al perquè dels poetes.

Maria-Mercè MARÇAL

(«El meu amor sense casa», Barcelona: Proa, 2003)

~.~

per sempre no és pas lluny.

per sempre és ara.

el que és lluny és tornar.

Francesc GARRIGA

(«Tornar és lluny», Barcelona: Proa, 2013)

~.~

S'han fet tan grans els arbres del jardí

que ens donen la mesura del passat.
De com ja no el comprenc, des de tan lluny.
De com és tan bonic en la distància
esperar algú que no ha de tornar mai.

Joan MARGARIT

(«Des d'on tornar a estimar», Barcelona: Proa, 2015)